

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24503/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., Општина ..., коју заступа Драган Давитков, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, из ..., Општина ..., које заступа Јасмина Видановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1052/24 од 04.04.2024. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1052/24 од 04.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1052/24 од 04.04.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П 921/2018 од 05.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ стекла право својине са уделом од 43/100 на новоизграђеној породичној стамбеној згради – кући димензија 16,72x13,19 спратности П0+П, изграђеној на делу кп. .. и .. КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе да тужиља ово своје право упише код надлежне РГЗ СКН у Босилеграду. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженима на име трошкова парничног поступка плати 135.950,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1052/24 од 04.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П 921/2018 од 05.12.2023. године потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђивања права својине која је стечена у породичној заједници. Нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев тужиље неоснован из разлога што је у току поступка утврђено да је као члан домаћинства била и ГГ, мајка туженог ББ и супруга туженог ВВ, а која је учествовала у стицању у заједници спорне непокретности. Део објекта који је предмет спора налази се на парцели чији је сувласник ГГ која није обухваћена тужбом и тужбеним захтевом. У таквом случају иста се мора третирати као нужни супарничар, па на страни тужених не постоји потпуна пасивна легитимација. Овакав став је изражен у многобројним пресудама Врховног суда са сличним чињеничним стањем.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.10.2018. године, а вредност предмета спора опредељена је на 10.000,00 динара што према средњем курсу на дан подношења тужбе представља противвредност износа нижег од 40.000 евра.

Из свега тога произлази да ревизија тужиље није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић